

HET KANTONGERECHT OMSTREEKS 1870

De takken van Willem Nicolaas Vlaming.

Buitengewoon veldwachter Teunis van Son maakte een proces-verbaal op tegen Willem Nicolaas Vlaming, timmersmans-leerling uit Medemblick.

En zo moest hij terecht staan op 15 juni 1871 voor de kantonrechter in kasteel Radboud. Gedaagde was echter niet op de rechtszitting verschenen.

De aanklacht luidde dat hij twee takken van heesters in het stadsplantsoen (daar waar nu het verzorgingstehuis Sint Martinus is) had gesneden en daardoor de heesters zeer beschadigd had.

Er waren ook nog getuigen, en de eerste verklaarde onder ede, dat zij vorige maand, ongeveer 14 dagen geleden, welke dag was haar onbekend, des middags, ongeveer 1 uur, met twee haren kinderen door het plantsoen te Medemblick wandelde en dat gedaagde zich daar bevond met een bos afgesneden takken, welke groen, onder zijn arm en een mes in zijn hand. Bij aankomst van haar is hij weggelopen en de takken bij de Oudenwal van het plantsoen heeft heen geworpen. Dat zij daarop de takken heeft opgeraapt, medegenomen en aan de tuinman van het plantsoen ter hande gesteld.

Ter terechtzitting werden de takken aan haar getoond.

De tweede getuige werd, gezien zijn leeftijd, zonder ede verhoord.

Aangezien het bewijs, dat de verdachte de takken afgesneden had niet werd bewezen, volgde vrijspraak.

De drie bokken van Pieter van Dijk.

Op 30 mei 1870 moest Pieter van Dijk, oud 31 jaar en van beroep logementhouder (Het Witte Huis, thans rijwielhandel Smit op de hoek Vooreiland/Hoogesteeg) voor de kantonrechter verschijnen.

Teunis van Son, buitengewoon veldwachter, had Pieter geverbaliseerd op 21 april, omdat hij drie bokken of geiten had laten lopen of grazen op de met gras bezette wal aan de Oosterhaven, hetwelk in pacht was bij Mattheus Gijzelaar en op 23 juni een tweede proces-verbaal, want nu liepen ze aan een lijn op de grond van het eiland (daar waar nu de jachthaven aan de Pekelharinghaven is), welk eigendom aan de gemeente toebehoorde.

Pieter verklaarde dat het één bok en twee geiten waren.

Hij werd veroordeeld tot 5 gulden boete voor iedere overtreding (10 gulden totaal).

Als men nu ziet, dat aan dergelijke kleine overtredingen drie pagina's werden volgeschreven, dan is er intussen heel wat veranderd!!

J.C. van Leverink